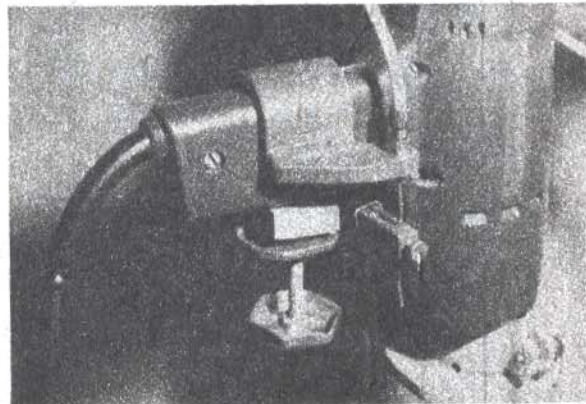
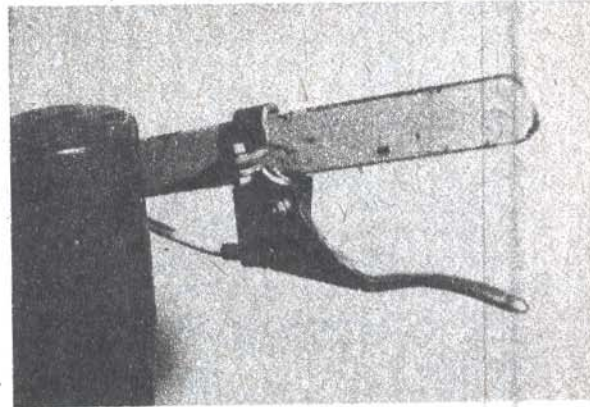

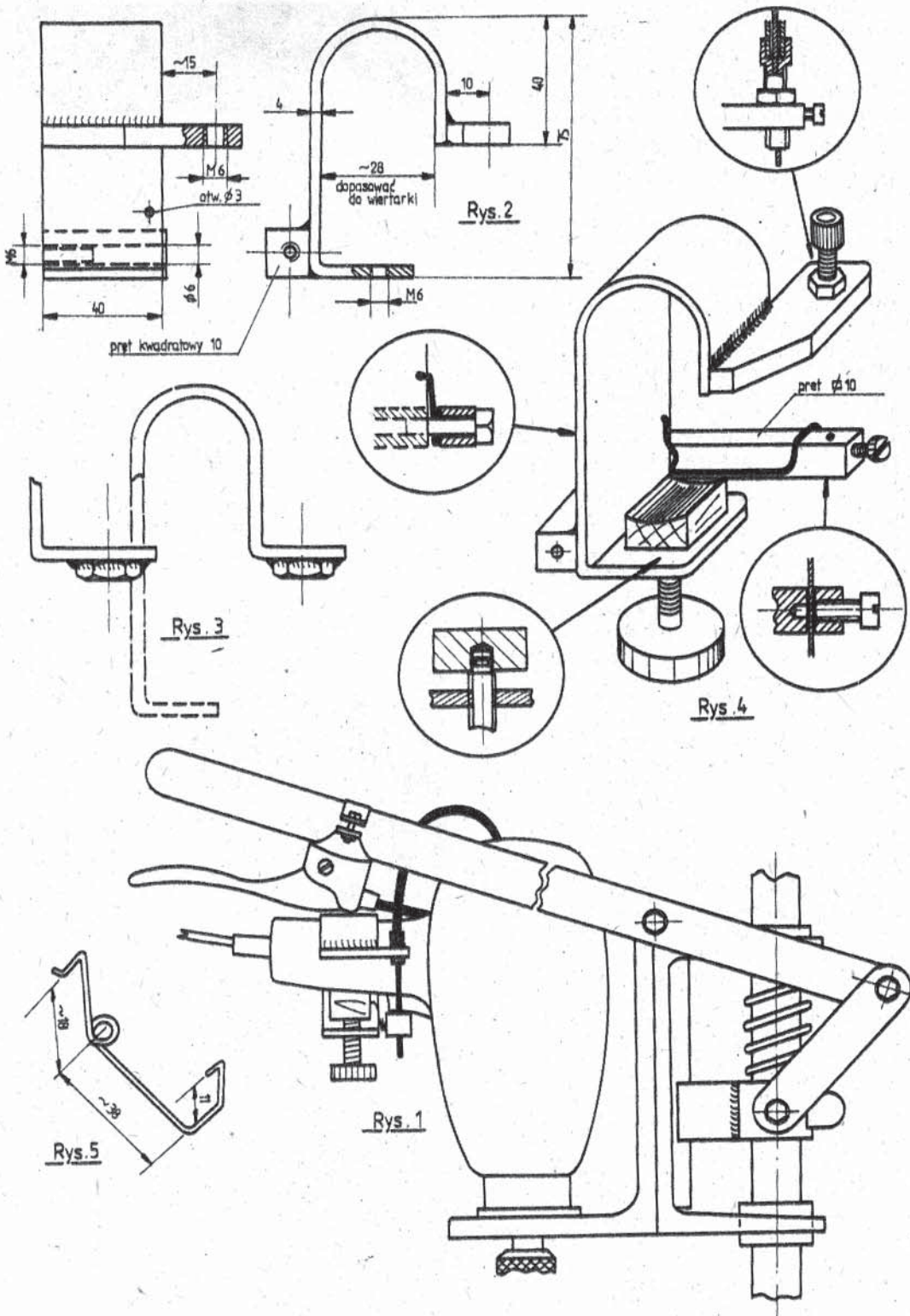
DŹWIGNIOWY WYŁĄCZNIK WIERTARKI

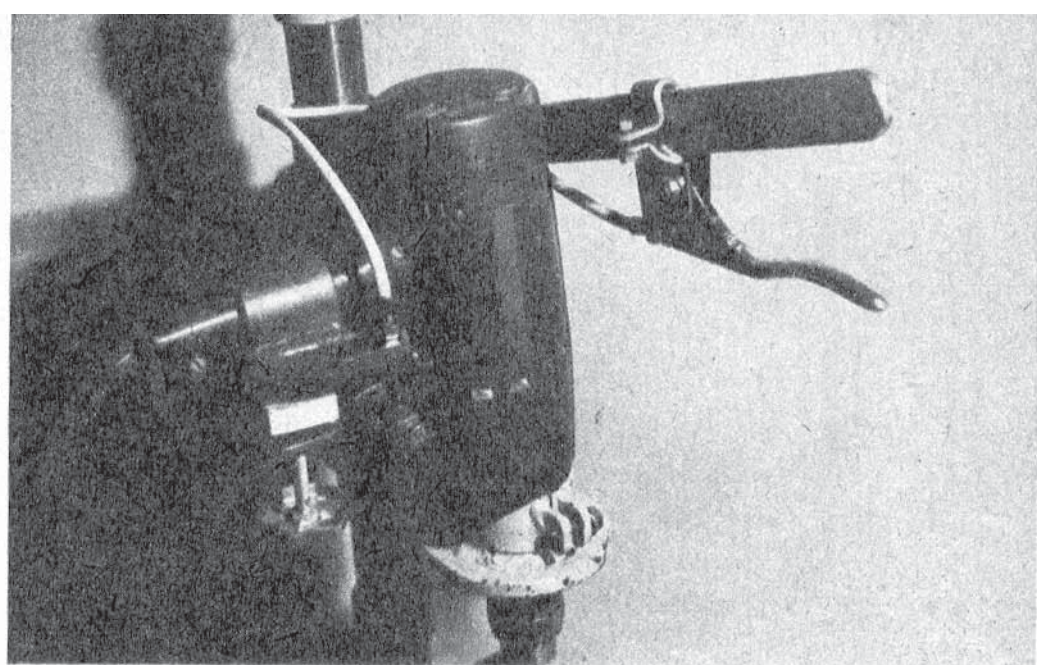
Jednym z podstawowych narzędzi w domowych warsztatach naszych czytelników jest już od dawna elektryczna wiertarka. Jej zalety zostały dobrze docenione i normalnie jest dążenie do stałego uzupełniania jej wyposażenia.

Wygodny i niezwykle przydatny jest stojak do wiertarki, a jego wielkie zalety najlepiej mogą docenić tylko ci, którzy go już posiadają. Umieszczenie wiertarki w stojaku to tylko część problemu, bo wiercenie to każdorazowe włączenie i wyłączenie wiertarki, a więc odrywanie ręki od dźwigni stojaka, naciskanie włącznika i zabezpieczenie go.

Na rysunku 1 prezentujemy prostą przebudówkę w formie obejmy z dodatkową dźwignią umożliwiającą włączenie wiertarki

w momencie rozpoczynania wiercenia i natychmiastowe samoczynne jej wyłączenie w momencie zwolnienia nacisku na dźwignię. Do tego celu została wykorzystana dźwignia od ręcznego hamulca rowerowego, zamocowana na dźwigni stojaka. Pomijamy tutaj opis sposobu zamocowania tej dźwigni ze względu na różne uchwyty, jakie mogą być stosowane, mamy przy tym nadzieję, że czytelnik z tym problemem sobie poradzi. Swoją uwagę skupimy natomiast na wykonaniu obejmę mocowanej na rękojeści wiertarki. Obejmę wykonuje się wg rys. 2 (na rysunku tym pokazana jest obejmą zrobiona przez autora). Do tego celu możemy wykorzystać blachę grubości 2-4 mm, zależnie od możliwości jej nabycia. W przypadku gdy użyjemy blachy cienkiej, np. 2 mm, w miejscu gwintowanych otworów M6 można przyspawać nakrętki M6 i dopiero przez nie wiercić i gwintować otwory, uzyskując w ten sposób gwinty wzmocnione (rys. 3).

Na rysunku 4 przedstawione jest wyposażenie gotowej już obejmę, a więc w beleczkę górną wkręcona jest śruba z przeciwnakrętką do zamocowania pancerza linki, a do bocznej beleczki, przyspawanej na zewnątrz obejmę, wkręcona jest śruba M6 mocująca dźwignię wyłącznika, ze sprężyną odchylającą. Poprzez otwór w tej dźwigni przeprowadzona jest linka; zabezpieczona przed wyciągnięciem wkrętem M5. W spodzie obejmę wkręcona jest śruba M6 do ustalenia

obejmę na rękojeści wiertarki. Wskazane jest, aby klocek dociskowy był połączony ze śrubą w trwały sposób, można jednak użyć tu zwykłej śruby, a między rękojeść i koniec tej śruby podłożyć podkładkę, mały klocek drewna lub kawałek twardej gumy.

Sprężynę odchylającą (rys. 5) można wykonać z drutu sprężynowego o średnicy 1-1,5 mm.

Po przygotowaniu wszystkich części, całość montujemy wg rys. 1, regulując linkę i dźwignię w ten sposób, aby po naciśnięciu jej uzyskać włączenie wiertarki, po zwolnieniu zaś sprężyna powinna spowodować odsunięcie dźwignię od wyłącznika i wyłączenie wiertarki.

Opisaną przeróbkę autor wykonał do wiertarki PRCr 10/6 IIB i stojaka opisanego w „Młodym Techniku” 2/79. Dla wiertarek innych typów obejmę trzeba dopasować indywidualnie.

Wiercenie tak wyposażoną wiertarką jest znacznie ułatwione ponieważ włączenie wiertarki następuje w chwili rozpoczynania wiercenia, a ustaje po zwolnieniu nacisku kciuka na dźwignię, co zwalnia wierzącego od potrzeby odrywania ręki do wyłącznika. Sposób ten wydaje się znacznie bezpieczniejszy w przypadku nieprzewidzianego (oby nigdy nie nastąpiło) wyrwania z ręki wierzonego przedmiotu.

Stefan Zbudniwek